

Drugie czytanie - z pierwszego listu Piotra Apostoła 4,13-16

Umiłowani, cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały. Błogosławieni jesteście, jeżeli złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa, albowiem Duch chwały, Boży Duch na was spoczywa. Nikt jednak z was niech nie cierpi jako zabójca albo złodziej, albo złoczyńca, albo jako niepowołany nadzorca obcych dóbr! Jeżeli zaś cierpi jako chrześcijanin, niech się nie wstydzi, ale niech wychwala Boga w tym imieniu!

« Jeżeli zaś cierpi jako chrześcijanin »

– Piotr używa słowa « chrześcijanin », co wskazuje na to, że pisał ten list długo po zmartwychwstaniu Jezusa. Na początku, szczególnie Żydzi, którzy nie rozpoznali w Jezusie Mesjasza, nazwali chrześcijan « Nazaryjczykami » (od Nazaretu), co miało zabarwienie negatywne. Dopiero później, gdy Barnaba i Paweł z Tarsu dotarli z misją do Antiochii Syryjskiej, obecni tam poganie, którzy nie przyjęli Chrztu Świętego, nazwali ochrzczonych chrześcijanami czyli należącymi do Chrystusa. Sami chrześcijanie nazywali siebie "uczniami", "braćmi", "świętymi".

* « *W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami.* » (Dz 11,26)

– Poganie, którzy nie chcieli przyjąć Chrztu, patrzyli złym okiem na radykalizm życia chrześcijan.

* « *Temu też się dziwią, że wy nie płyniecie razem z nimi w tym samym prądzie rozpusty, i źle o was mówią.* » (1 P 4,4)

* « *Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców.* » (1 P 2,12)

« Umiłowani, cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały. Błogosławieni jesteście, jeżeli złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa. »

- Piotr pisze tu o cierpieniu wywołanym niezrozumieniem, odizolowaniem i oszczerstwami., których Jezus doświadczył dlatego, że zbyt bardzo odrozniał się od rządzącej wówczas klasy. Jezus nie zrażając się tym, dalej nauczał, co kosztowało Go życie...
- Piotr podnosi na duchu pierwszych chrześcijan, doświadczających podobnej wrogości, co Jezus. Tłumaczy im, że nie powinni się wstydzic ale cieszyć « jeżeli inni złorzeczą im z powodu imienia Chrystusa. » Bowiem chrześcijanin należy do Chrystusa i to jest powodem do dumy, a nie do wstydu czy leku.

* « *Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.* » (Mt 5,11)

* « *A przywoławszy Apostołów kazali ich ubiczować i zabronili im przemawiać w imię Jezusa, a potem zwolnili. A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia Jezusa. Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie. » (Dz 5, 40-42)*

- Cierpienie nie jest celem samym w sobie ! Piotr tłumaczy, że jeśli ktoś jest zjednoczony z Chrystusem w cierpieniu, to w przyszłości będzie też z Nim zjednoczony w Chwale.

Ewangelia według świętego Jana 17, 1b-11a

To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwiej, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie.

« Ojcze, nadeszła godzina (...) Ja idę do Ciebie. »

- To godzina ostatecznego wypełnienia się planów Bożych. Dlatego Jezus używa słów jak « chwała » i « wywyższenie ». A « chwała » człowieka, w języku biblijnym, nie ma nic wspólnego z popularnością celebrytów czy uznaniem w oczach innych : jest nią prawdziwa wartość człowieka.

«Ojcie, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. »

– Nadeszła godzina, gdy wierzący, poznają wreszcie Ojca i będą mogli czerpać z bliskości jednoczącej Go z Synem... będą mieć w niej udział... będą w komunii z Jezusem, wejdą w komunie z Ojcem... wkroczą do prawdziwego Życia :

« A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. »

– Oto definicja życia wiecznego. Jezus mówiąc w czasie teraźniejszym, opisuje życie wieczne jako stan, który rozpoczyna się w chwili Chrztu Świętego, stan tych, którzy znają Boga, którzy są zaszczerpieni w Jego Miłości.

« Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. »

– Jezus wypowiada te słowa w czasach gdy niewielka część całej ludzkości usłyszała i przyjęła Dobrą Nowinę. Modli się za nich :

«Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. »

– Bóg oczekuje współpracy w dziele Zbawienia. Misterium Jego powołania powtarza się. Niedawno powołał Abrahama, później jego potomków. Teraz Jezus wstawia się za powołanymi uczniami. Odchodząc do Ojca, powierza im misję kontynuacji objawiania światu Miłości Boga.

« Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. »

- Bóg Ojciec i Jezus żyją w nieustannym dialogu Miłości, gdzie wszystko jest darem i łaską... nie ma żadnego cienia między nimi... Jezus emanuje chwałą Ojca... » Kto widział Jezusa, zobaczył też Ojca »...